

Весна Ј. Миросављевић

Министарство рада, запошљавања и социјалне политике

Република Србија

СТРУЧНИ ПОСЛОВИ У СОЦИЈАЛНОЈ ЗАШТИТИ

Сажетак

Доношењем новог закона Република Србија је коначно добила један од крoвних докумената реформе социјалне заштите. Уведен је систем квалитета по којем су сви пружаоци услуга у обавези да испуне прописане стандарде, као и да континуирано унапређују квалитет својих услуга. Постављен је систем социјалне заштите који се базира на концепту услуга, корисник је партнер и налази се у фокусу система, а циљ закона је стварање једнаких могућности за самосталан живот и подстицање социјалне укључености. Да би нови оквир постао у потпуности применљив и функционалан потребно је усвајање читавог низа подзаконских аката, који детаљније регулишу законске нормe.

Предмет овог рада је ближи осврт на одређене одредбе Закона о социјалној заштити, Правилника о стручним пословима у социјалној заштити и Правилника о лиценцирању стручних радника у социјалној заштити. Аутор указује на значај идентификовања и прецизног дефинисања стручних послова у социјалној заштити, њиховог свеобухватног и адекватног регулисања према функцијама, природи радних процеса и исходима који настају у пружању услуга социјалне заштите, као и одређивање ближих услова и стандарда за њихово обављање. Посебно се истиче значај успостављања система лиценцирања стручних радника, ангажованих у установама социјалне заштите и код других пружалаца услуга социјалне заштите. Аутор даје осврт на поступак лиценцирања стручних радника, услове и начин стицања, обнављања, привременог или трајног одузимања лиценце, увођењем Коморе социјалне заштите као новог социјалног актера у социјалној заштити. Систе-

мом лиценцирања стручних радника у социјалној заштити обезбеђује се формална основа за професионални развој запослених, што доприноси унапређењу функционисања система социјалне заштите и побољшава ефикасност запослених.

Кључне речи: социјална заштита, стручни послови у социјалној заштити, пружаоци услуга социјалне заштите, стручни радници у социјалној заштити, Комора социјалне заштите, лиценцирање стручних радника, стручно усавршавање, систем квалитета

1. РЕФОРМСКЕ ПРОМЕНЕ У СОЦИЈАЛНОЈ ЗАШТИТИ

Основе реформе система социјалне заштите, као и разлози за доношење новог закона се могу наћи и у поштовању међународних стандарда и обавеза преузетих ратификацијом међународних уговора, пре свега оних који се односе на гаранције људских права и слобода и права детета, у испуњењу услова за придруживање Европској унији, као и потреби израде заједничког Меморандума о социјалној укључености што је предуслов Европске уније за преговоре за земљама кандидатима.

У изради Закона о социјалној заштити кренуло се од кључних међународних докумената у овој области као што су: Повеља о основним социјалним правима ЕУ, Међународна повеља о економским, социјалним и културним правима, Међународни пакт о грађанским и политичким правима, Међународна конвенција о елиминацији свих форми расизма и расне дискриминације, Конвенција о правима особа са инвалидитетом и Конвенција УН о правима детета. Ради хармонизације нашег законодавства са законодавством Европске уније, овај закон је усклађен и са циљевима Лисабонске стратегије, потписане 2007. године, као и са циљевима социјалне кохезије, који представљају приоритете реформских промена у социјалној заштити у Републици Србији.

Нови закон по први пут уводи и систем лиценцирања, како пружалаца услуга – организација, тако и појединаца – професионалаца у социјалној заштити. Лиценцирање је поступак у коме се испитује да ли установа социјалне заштите и стручни радник испуњавају услове и стандарде за пружање услуга у области социјалне заштите што се потврђује јавном исправом – лиценцом. Лиценцу организацији социјалне заштите, по новом закону, издаје министарство надлежно за социјалну заштиту, и то као лиценцу на шест година или ограничenu лиценцу, до пет година, док лиценцу струч-

ном раднику издаје Комора социјалне заштите која представља део укупног регулаторног система у области социјалне заштите. Лиценца услов за обављање стручних послова у социјалној заштити (у установама социјалне заштите и код других пружаоца услуга).

Закон предвиђа и систем обнављања, као и могућност суспензије и одузимања лиценце организацији социјалне заштите, односно привременог или трајног одузимања лиценце стручним радницима. Усвајање правилника који ближе уређују процес лиценцирања организација и професионалаца је омогућило да систем функционише у складу са новим концептом па се тиме обезбеђују и услови за вршење мониторинга њихове имплементације.

Без обзира на концепт који пропагира нови закон, до усвајања и примене свих потребних правилника и јачања институција и организација у циљу повећања плуралитета услуга, систем је и даље ослоњен на центре за социјални рад (ЦСР). У њима се још увек остварују права, примењују мере социјалне заштите, обезбеђује пружање услуга и врше други послови. ЦСР оснива искључиво јединица локалне самоуправе, општина односно град, а један ЦСР може функционисати за две или више општина, под условом да свака општина има засебну организациону јединицу, тј. одељење. Тренутно у Србији има 173 одељења, али само 140 ЦСР.¹⁾

Осим центара за социјални рад, други пружаоци услуга социјалне заштите, уколико су лиценцирани, могу пружати услуге у заједници, услуге породичног смештаја, као и домског смештаја, у складу са Законом, а на њихову делатност примењују се одредбе Закона и прописа донетих за његово спровођење. Ове услуге се убрзано развијају последњих година, али иако се број њихових корисника повећао, капацитети су и даље недовољни²⁾.

Иако је цео спектар усвојених докумената имао за циљ да реформише систем социјалне заштите, тренутни систем је и даље задржао много елемената претходног модела. Наиме, центри за социјални рад су и даље доминантни пружаоци услуга и примају највећи део средстава које локална самоуправа издваја за ове намене, иако нова законска решења напредвиђају равноправан третман државних и недржавних пружаоца услуга и померање тржишта од институционалне ка алтернативној, ванинституционалној заштити.

1) *Синтетизовани извештај о раду центара за социјални рад у Србији у 2012. години*, Републички завод за социјалну заштиту, Београд, 2013, стр. 7.

2) Мирослав Бркић, Драгана Станковић, Невенка Жегарац, „Очекивања родитеља деце са сметњама у развоју од услуга у заједници“, *Годишњак 2013*, година VII, број 9, Факултет политичких наука, Београд, 2013.

2. СТРУЧНИ ПОСЛОВИ У СОЦИЈАЛНОЈ ЗАШТИТИ

У складу са новим законским уређењем области социјалне заштите уређени су и стручни послови социјалне заштите. Уведене су промене које се пре свега односе на груписање стручних послова према функцијама, природи радних процеса и исходима који настају у пружању услуга социјалне заштите, што представља значајан напредак у уређењу система и прилагођавању система потребама корисника. Основни циљ ових законских промена је остваривање квалитета пружања услуга корисницима.

Јасно се дефинишу стручни послови и други стручни послови у социјалној заштити, као и услови за њихово обављање, а у оквиру њих је извршено груписање послова у зависности од делатности пружаоца услуга и у зависности од карактеристика и потреба корисничке групе.

Дефинисани стручни послови у социјалној заштити Правилником су: основни стручни послови, специјализовани, супервизијски послови, правни и послови планирања и развоја³⁾, док су други стручни послови у социјалној заштити: послови васпитача, радно-окупационог терапеута, лекара и други стручни послови који подразумевају непосредни рад са корисником⁴⁾.

Нов начин груписања стручних послова у социјалној заштити захтева и промену организације тих послова у установама социјалне заштите и код других пружаоца услуга, као и значајне промене у знањима и вештинама којим стручни радници располажу. Циљ оваквог груписања послова у установама социјалне заштите и код других пружаоца услуга врши се како би се што боље остварили организациони циљеви, управљање обухватом посла, контрола рада, квалитет и ефикасност.

У установи односно код другог пружаоца услуга социјалне заштите послове обављају: стручни радници, стручни сарадници, сарадници и друга лица, у складу са законом. Стручни радници у центру за социјални рад су социјални радник, психолог, педагог, андрагог, специјални педагог, правник и социолог⁵⁾. Стручни радници код других пружалаца услуга социјалне заштите су и дефектолог и лекар⁶⁾.

3) Правилник о стручним пословима у социјалној заштити, члан 3, став 2, *Службени гласник РС*, бр. 11/2012.

4) *Ibid*, став 3.

5) Закон о социјалној заштити, члан 136, *Службени гласник РС*, бр. 24/2011.

6) *Ibidem*.

Стручне послове у социјалној заштити обављају стручни радници и стручни сарадници са VI и VII степеном стручне спреме у складу са стеченим образовањем, тако да је Правилником о стручним пословима у социјалној заштити извршено усклађивање раније стечених академских научних, односно стручних звања са садашњим у складу са сада важећим прописима у области високог образовања чиме се верификује затечено стање и избегава низ спорних питања везаних за стручно дошколовавање, трошкова дошколовавања, технолошког вишка, социјалног програма и слично.

Правилник о стручним пословима у социјалној заштити представља одговарајући нормативни оквир за нову организацију стручног рада у установама социјалне заштите и других пружаоца услуга што доприноси реализацији важних реформских активности у области социјалне заштите и представља основ који ће омогућити низ промена у социјалној заштити које су планиране и стратегијом развоја социјалне заштите.

Правилником се на нов начин уређује низ битних питања за функционисање и организацију стручних послова у социјалној заштити. Он садржи норме које треба да омогуће сагледавање и доследно управљање обимом посла, успостављање целовитог система одговорности, примерено управљање људским потенцијалима и адекватно сагледавање и вредновање уложеног стручног и другог рада сваког појединца.

Једна од новина која треба да унапреди квалитет социјалног рада и побољша положај корисника, јесте и супервизија социјалног рада. Она означава процес који обезбеђује да се применом стандарда реализују стручни задаци и активности кроз професионалну подршку и учење. Стручни радници на тај начин развијају знање, компетенције и могућност да преузму одговорност за сопствену праксу, а тиме и подижу ниво квалитета заштите корисника. Управо се на стручном усавршавању заснива и систем лиценцирања стручних радника у социјалној заштити.

2.1. Правилник о стручним пословима у социјалној заштити

Правилник о стручним пословима у социјалној заштити уређује ближе услове и стандарде за обављање стручних послова у социјалној заштити. Годину дана након његовог ступања на снагу (2013. године), јавила се потреба за његовим изменама и допунама из разлога што стручни послови у социјалној заштити нису били у једном делу уређени, односно груписани и обухваћени на адеква-

тан начин, а и услови за њихово обављање нису били усклађени са фактичким стањем.

Основни циљ овог Правилника је да се пре свега разграниче стручни послови у социјалној заштити од других стручних послова у социјалној заштити, а потом и послови у оквиру ове две групе, по природи радњи и процеса, у зависности од делатности пружаоца услуга, карактеристика и потреба корисничких група и других услова за обављање тих послова.

Стручне послове у социјалној заштити могу обављати стручни радници: који имају одговарајуће образовање, који су стекли сертификат о успешно завршеној обуци по одговарајућем акредитованом програму, односно посебна знања и вештине у обављању одговарајућих послова и имају лиценцу за обављање одређених послова, изузев послова планирања и развоја за које се не издаје лиценца, али је потребно да стручни радник поседују истраживачка знања и вештине.⁷⁾

Према Правилнику основни стручни послови у социјалној заштити у зависности од делатности пружаоца услуге обухватају послове водитеља случаја, васпитача, односно стручног радника за одрасле и старије у домовима за смештај, стручног радника у прихватилишту, саветника за хранитељство и осамостаљивање, стручног радника који пружа услуге у заједници (дневни боравак, помоћ у кући, персонална асистенција, лични пратилац, предах смештај), и други послова који подржавају живот у природном окружењу.

Посебно су груписани основни стручни послови социјалне заштите у зависности од карактеристика и потреба корисничке групе и обухватају: информисање, процену, планирање; посредовање и заступање у остваривању права и коришћењу услуга; спровођење мера заштите корисника и праћење ефеката предузетих услуга и мера; саветодавно усмеравање, активацију и реализацију социо-едукативне активности у складу са потребама и интересовањима корисника; бригу о физичком, психичком, социјално-емоционалном, когнитивном и развоју комуникације и стваралаштва код корисника.

Специјализовани послови социјалне заштите обухватају индивидуално и групно саветовање и различите терапијске приступе од значаја за социјалну заштиту, медијацију, као и друге програме који захтевају специјализована знања и вештине.

7) Правилник о стручним пословима у социјалној заштити, *Службени гласник РС*, бр. 1/2012 и 42/2013, чл. 5-9.

Друге стручне послове у социјалној заштити (послове радно-окупационог терапеута, послове лекара, васпитача⁸⁾, физиотерапеута, вишег медицинског техничара) могу обављати стручни сарадници друге одговарајуће струке који имају одговарајуће образовање, сертификат о успешно завршеној обуци по одговарајућем акредитованом програму.⁹⁾ Други стручни послови у социјалној заштити обухватају и послове сарадника: неговатеља, геронтодомаћице, радног инструктора, медицинског техничара који обављају сарадници са II, III, IV степеном стручне спреме ангажовани у непосредном раду са корисницима у установи социјалне заштите и код другог пружаоца социјалне заштите, који су стекли сертификат о успешно завршеној обуци по одговарајућем акредитованом програму.

Послови лекара, сарадника здравствене струке и медицинских техничара обављају се у складу са прописима којима се уређује здравствена заштита, а у погледу услова примењују се прописи којима се уређује обављање послова здравствених радника.

Правилник је извршио усклађивања стручних назива и звања стећених по ранијим прописима са стручним називима и звањима утврђеним важећим прописима у области високог образовања. Пре измена Правилника основне стручне послове и правне послове у социјалној заштити нису могли да обављају запослени стручни радници који имају VI степен стручне спреме стечен по ранијим прописима, односно завршене основне струковне студије, нити су могли да добију лиценцу за обављање тих послова. Такође, ни друге стручне послове у социјалној заштити нису могли да обављају стручни сарадници који имају VI степен стручне спреме, односно завршене основне струковне студије по садашњим прописима.

Овај Правилник је ставио ван снаге и одредбе Правилника који уређују послове који се обављају у центру за социјални рад и који су били груписани као: послови социјалног рада, управно-правни послови, послови планирања и развоја и финансијско-административни послови.

Послови у социјалној заштити обављају се према захтевима и карактеристикама конкретне услуге, а у складу са прописима којима се уређује организација, нормативи и стандарди рада центара за социјални рад и прописима о ближим условима и стандардима за пружање услуга социјалне заштите.

8) Пре последњих измена и допуна послови васпитача су били сврстани у друге стручне послове у социјалној заштити, а сада су у оквиру основних стручних послова у социјалној заштити.

9) Правилник о стручним пословима у социјалној заштити, *ibid*, чл. 17-23.

3. ЛИЦЕНЦИРАЊЕ СТРУЧНИХ РАДНИКА У СОЦИЈАЛНОЈ ЗАШТИТИ

Према Закону о социјалној заштити, лиценцирање је поступак у коме се испитује да ли стручни радник испуњава услове и стандарде за пружање услуга у области социјалне заштите. Поступак спроводи Комора социјалне заштите и издаје лиценцу на шест година.

Да би обновио лиценцу, у овом периоду од шест година од издавања лиценце стручни радник треба да оствари 120 бодова, кроз различите облике континуиране едукације, у складу са Бодовном листом услова за стицање бодова за обнављање лиценце која чини његов саставни део Правилника о лиценцирању стручних радника у социјалној заштити.

Стручно усавршавање обухвата непрекидно праћење, усвајање и примену савремених достигнућа у науци и струци ради одржавања и унапређивања професионалних компетенција и квалитета стручног рада свих запослених у систему социјалне заштите¹⁰). Односи се на стручне раднике, стручне сараднике, сараднике, административно и техничко особље, запослене или ангажоване у систему социјалне заштите.

Специфичност и друштвени значај рада са корисницима система социјалне заштите захтевају стални развој капацитета запослених, организационих структура и система у целини. У основи овог развоја је базични потенцијал појединца, организација и друштва да учи, напредује и да се развија. Ефикасност у раду има позитиван повратни ефекат и делује подстицајно на мотивисаност, укљученост, отвореност за новине и подстиче даље учење и развој.

Потребе за стручним усавршавањем у социјалној заштити произилазе из циљева ове делатности и начела на којима се заснива. Пружање помоћи, оснаживање за самосталан и продуктиван живот у друштву и спречавање настајања и отклањање последица социјалне искључености захтевају да запослени и други ангажовани у социјалној заштити буду на одговарајући начин селектовани, усмеравани и подржавани за примену савремених достигнућа и унапређење квалитета услуга.

Свим стручним радницима од тренутка ступања на снагу Правилника о лиценцирању стручних радника у социјалној заштити признаће се нулта лиценца ако има одговарајуће образовање и радно искуство.

10) Закон о социјалној заштити, *ibid*.

Стручни радници и сарадници не могу самостално да раде док не обаве приправнички стаж, односно док не положи испит за лиценцу. Уколико су у другим система завршили приправнички стаж, првих шест месеци раде уз менторску подршку, након чега стичу услов да полажу испит за лиценцу.

Поред спровођења поступка издавања, обнављања, привремено и трајног одузимања лиценце Комора социјалне заштите доноси одлуку о категоризацији разних облика стручног усавршавања (научног односно стручног скупа, едукацији без провере знања, округлом столу, трибини).

3.1. Правилник о лиценцирању стручних радника у социјалној заштити

Правилником о лиценцирању стручних радника у социјалној заштити прописују ближи услови за издавање и обнављање лиценце и начин издавање лиценце, односно суспензије и одузимања лиценце стручном раднику у социјалној заштити.

Лиценца се издаје за основне стручне послове, специјализоване послове, супервизијске и правне послове у социјалној заштити¹¹⁾ без које стручни радник не може самостално да обавља оивепослове. Примена Правилника се односи на стручне раднике ангажоване у установама социјалне заштите и код других пружалаца услуга социјалне заштите.

Стручни радници на наведеним пословима стичу основну лиценцу ако имају одговарајуће образовање, радно искуство на стручним пословима у трајању од најмање годину дана у социјалној заштити, или обављен приправнички стаж и положен испит за лиценцу. Уколико је стручни радник радно искуство стекао ван система социјалне заштите, услови за лиценцу су: завршена обука за новозапослене и волонтерски ангажоване стручне раднике и стручне сараднике, у складу са законом и положен испит за лиценцу, одговарајући акредитовани програм обуке или завршене студије II степена у оквиру одговарајућег програма.

Стручни радници који обављају супервизијске послове, поред наведених услова морају имати и пет године радног искуства и одговарајућу едукацију. Обнављање лиценце подразумева обавезу стручног радника да у периоду од шест година, од дана издавања лиценце, оствари 120 бодова у складу са Бодовном листом кроз различите облике континуираних едукација и стручног усавршава-

11) Правилник о лиценцирању стручних радника у социјалној заштити, *Службени гласник РС*, бр. 42/2013, чл. 5-8.

ња, као и различите активности које доказују да је стручни радник у протеклом периоду континуирано развијао своје професионалне компетенције.¹²⁾

Бодове стручни радник стиче активно или пасивно и континуирано, и у обавези је да у току прве три године оствари најмање 40% бодова, а у случају остваривања већег броја бодова 20 бодова се може пренети приликом наредног обнављања лиценце. Одговарајући докази о стручном усавршавању се предају Комори на сваких годину дана.

Активно остваривање бодова подразумева да стручни радник самостално или тимски учествује у процесу континуиране едукације на начин којим доприноси развоју теоријских и практичних знања у социјалној заштити¹³⁾ што обухвата разне облике образовања и стручног усавршавања, од стицања специјалистичких и стручних звања и предавања на домаћим и међународним конгресима, стручним и научним скуповима, преко ауторства и реализације програма обуке (едукација) са и без провере знања до објављивања радова и уредништва у индексираним и неиндексираним часописима и монографијама.

Стручни радник за обављање основних стручних послова и правних послова у обавези је да најмање 30%, а за обављање специјализованих и супервизијских послова најмање 40% бодова, стекне активним учествовањем у њиховом прикупљању.

Стручни радник различитим ангажовањем активно прикупља бодове у зависности од облика континуиране едукација. Тако, као супервизор или ментор учествује у планирању, обликовању, усмеравању и праћењу стручног усавршавања других за чије је учење одговоран. Уколико је предавач или тренер, односно излагач или водитељ активности запослени презентује одређене садржаје, води процес, одређује ток, форму и начин рада. Као аутор запослени креира обуку у целости: структурира одређени едукативни садржај који жели да представи, теоријски га образлаже и организује у виду тематских јединица које затим презентује кроз интерактивне методе учења својим колегама.

Правно или физичко лице које намерава да организује стручни скуп, едукацију и др. мора да пријави Комори у утврђеном року, најкасније три, односно два месеца пре одржавања стручног скупа, и то искључиво на прописаном обрасцу, у штампаном или електронском облику.

12) Правилник о лиценцирању стручних радника у социјалној заштити, ибид. чл. 10-22.

13) Ibidem.

Свако учешће на конференцијама, научним и стручним скуповима, едукацијама, пројектима (како активно, тако и пасивно), уредништво, објављивање радова у часописима и др. стручни радник потврђује подношењем програма рада, односно одговарајуће потврде организатора, реализатора пројекта, аутора или другог одговарајућег доказа Комори приликом процене услова за обнову лиценце.

Стручно усавршавање запослених у систему социјалне заштите остварује се и: обуком на радном месту под непосредним праћењем и подршком супервизора или ментора, по утврђеном програму ради стручног оспособљавања приправника за самостални рад у установи социјалне заштите, и другим обукама на радном месту; учешћем у супервизијском процесу који обезбеђује професионалну подршку и учење; дискусијом или излагањем, приказом књиге, стручног чланка, резултата анализе или истраживања на састанцима саветодавних и стручних тела; учешћем у истраживањима, пројектима, посебним или иновативним програмима, у различитим облицима стручног усавршавања; самообразовањем и другим облицима обнављања, допуњавања и проширивања стручних знања.

Овим видовима стручног усавршавања обезбеђује се и хоризонтално учење међу запосленима које јача њихове стручне капацитете, и капацитете организације у целини. Овакав начин учења и усавршавања је веома важан и за оне који се први пут запошљавају у систему социјалне заштите јер им омогућава брже и боље сагледавање и упознавање специфичности рада у систему, увођење у посао и оспособљавање за квалитетан рад и сарадњу за корисницима и другим запосленима.

Правилником је предвиђена могућност продужења рока за стицање лиценце на годину дана, односно три године ако дуже од једне половине периода за који је лиценца издата није стручни радник био радно ангажован. Уколико стручни радник ни након продужења рока не стекне захтевани број бодова, прераспоредује се на послове који не захтевају лиценцу и упућује се на накнадно полагање испита за лиценцу.

Новине које су унете поменутих правилницима и законом имају за циљ стварање ефикаснијег система социјалне заштите који ће допринети да се потребе корисника задовољавају на најадекватнији начин. Важна претпоставка целог реформског процеса су едуковани професионалци који су најнепосредније ангажовани у раду са различитим групама корисника и који су носиоци реформи. Груписање стручних послова и увођење система лиценцирања

професионалаца и пружалаца услуга у социјалној заштити, односно примена новоусвојених правилника из области регулисаних Законом о социјалној заштити су основа за постизање основног реформског циља – постизање квалитета услуга социјалне заштите.

Литература

- Бркић Мирослав, Станковић Драгана, Жегарац Невенка, „Очекивања родитеља деце са сметњама у развоју од услуга у заједници“, *Годишњак 2013*, год. VII, бр. 9, Факултет политичких наука, Београд, 2013.
- Правилник о стручним пословима у социјалној заштити, *Службени гласник РС*, бр. 1/2012, 42/2013.
- Правилник о лиценцирању стручних радника у социјалној заштити, *Службени гласник РС*, бр. 42/2013.
- Синтетизовани извештај о раду центара за социјални рад у Србији у 2012. години*, Републички завод за социјалну заштиту, Београд, 2013, стр. 7.
- Закон о социјалној заштити, *Службени гласник РС*, бр. 24/2011.

Vesna J. Miroslavljevic

PROFESSIONAL WORK IN SOCIAL CARE

Resume

The Law on Social Welfare in the Republic of Serbia, designed in accordance with the standards of international documents, has created a normative-legal basis for the further development of the social welfare system for improvement of quality of social services, and has a positive impact on enhancement of social inclusion.

The Law on Social Welfare, also sublimes variety of innovative approaches and achievements in the reform process. On the one hand, absorb and legislatively articulate already made changes in social welfare, but also creates a legal possibilities for the further development of social protection systems, which are based on respect for human rights, participation of service users in designing of the services and decision-making, the user's choice of services and service providers, respect for the dignity and interests, equal access to services, the partnership of public, NGO and private service providers, stimulating local initiative in the creation of social protection and respect of the right to family life and the community.

This act establishes a system based on pluralism and licensing of service providers and professionals; improves the quality of profes-

nal services, through continuous training, licensing and the introduction of the Chamber of social protection; redefines the control and regulatory mechanisms (inspection and monitoring); group of social welfare services are defined and the path for the development of new services are opened; focus has shifted towards community services.

The licensing system is an innovation in social protection in Serbia, which stems from the need to improve quality and control the provision of social services in a system based on the plurality of service providers and users' rights to choose competent providers of social services. Licensing enables to determine whether social care institution or other social protection service providers and professionals meet the criteria and standards for the provision of social protection. Professional workers are bound to develop their professional competences by attending accredited training programs as a condition for obtaining and renewal of their licenses.

Through the new system of regulation of social protection, new and more efficient organization of professional work, clustering professional activities, as well as a clear separation of vocational jobs from other professional activities in social protection, improvement of the quality of social services through a licensing system will lead to:

- Improving the quality of work;
- Improving the care quality of beneficiaries of right and service, family law and foster care;
- More rational technical procedures and adequate control of the functioning of social welfare institutions and other providers of social services.

Key words: social welfare, vocational jobs in social welfare, service providers, social work professionals, Chamber of Social Protection, licensing of professionals, professional development, quality system

* Овај рад је примљен 31. јула 2013. године а прихваћен за штампу на састанку Редакције 10. септембра 2013. године.

